

ai Bisericii. Este o concepție total greșită, păgână și dăunătoare Bisericii.

Duhul Sfânt nu lucrează după bunul plac al oamenilor și El nu împarte darurile Sale după planurile făcute de oameni, pentru faptul că lucrarea principală a Duhului Sfânt în Biserică este aceea de a-L face cunoscut pe Isus Cristos ca Domn și Mântuitor și pentru a-și uni Biserica într-un Trup bine încheșat, sănătos și cu mădulare care își cunosc fiecare locul și rolul său în cadrul Trupului și nici unul nu se ridică mai presus de celelalte mădulare încercând să le manipuleze după bunul său plac.

Dacă Duhul Sfânt este a treia persoană din Sfânta Treime, așa cum credem și mărturisim, atunci El știe exact care sunt nevoile Bisericii, știe exact care sunt abilitățile și capacitățile fiecăruia dintre membrii ei și știe exact cum să ne determine pe fiecare să le punem în folosul lucrării lui Dumnezeu și mai știe exact unde există nevoia de a adăuga daruri duhovnicești diferiților slujitori din Biserică după nevoile și oportunitățile care există.

Claudiu Lupu

ANUNȚURI:

Marti - ora 9 - Grup de rugăciune

Miercuri - ora 18 - Repetiție de cor

Joi - ora 18 - Biserică

Duminică - ora 10 - Serviciu de închinare

- ora 17 - Studiu biblic

ALTEANUNȚURI:

Astăzi vor spune DA înaintea Domnului, Magdalena Chereji și Emanuel Zarcu. Nunta are loc la Timișoara, unde sunt prezenți și pastorul împreună cu alți membri din biserică. Fie ca Domnul să-i binecuvânteze și să-i însoțească pe drumul casniciei lor.

*"Alteargă pentru premiu" , e o nouă tabără creștină ce se organizează la Cavnic de către Gina Olar și Aurelia Modoc, în perioada 30 iunie-4 iulie 2008. Costul taberei este de 120 lei, iar doritorii pot să ia legătura cu surorile până joi.

STUDIUL BIBLIC:

Romani 11:25-32

Se va lua sau nu se va lua harul de la neamuri?

Să așteptăm și să grăbim intrarea numărului deplin al neamurilor, căci dacă lepădarea iudeilor "a adus împăcarea lumii, ce va fi primirea lor din nou, decât viață din morți?"(11:15)

Pulsul Bisericii Creștine Baptiste "Biruința"

Anul IX, Nr. 395 din 22 iunie 2008

Adresa: Baia Mare, Str. I. Maniu Nr. 3B, Telefon: 0362.411252

FĂRĂ NEUTRALITATE

„Cine nu este cu Mine este împotriva Mea; și cine nu adună cu Mine, risipește.” (Luca 11:23)

Sub nicio formă nu poate fi vorba despre neutralitate în privința relației noastre cu Dumnezeu. Cristos a afirmat cu tărie că noi suntem cu El ori suntem împotriva Lui, nu există cale de mijloc. Dacă stăm deoparte, dacă nu avem curajul să fim lângă El, dacă ne este teamă de asocierea cu Numele Lui, Cristos consideră că îi suntem împotriva. El este categoric: ori îl urmezi de aproape, cu toată convingerea, sau nu-L urmezi deloc. Ori ne declarăm deschis apartenența ori îl renegăm. Ori îl mărturisim fără rezerve și îi suntem cei mai apropiați prieteni, sau îi suntem cei mai aprigi dușmani. Cristos nu-i agreează pe cei care stau la mijloc să vadă de care parte va cădea focul. El așteaptă ca să aibă lângă El oameni dăruiați a căror credință nu are nici un pic de ezitare. Nu se poate spune că îl urmezi pe Cristos un pic sau că simpatizezi cu creștinii.

Creștinismul este credința care nu lasă absolut nici un loc pentru starea de neutralitate. Și nu se pune problema să susții o dogmă, un set de tradiții sau o religie anume ci dacă ești sau nu cu Isus. Același lucru este valabil și în cazul asumării responsabilităților. „Cine nu adună cu Mine, risipește” a spus Domnul Isus.

În familia sfântă a Bisericii lui Cristos nu există trântori. Împreună cu Cristos nu au ce căuta oamenii care nu își asumă responsabilitatea. Dacă nu adunăm împreună cu Cristos, înseamnă că risipim. Este adevărat că în vremurile noastre toată lumea strânge și adună. Dar acest lucru nu este suficient. Degeaba aduni, dacă nu aduni cu Cristos. În ochii lui Dumnezeu intră la socoteală doar lucrurile pe care le-am adunat împreună cu Isus. Celelalte nu au absolut nicio valoare în fața eternității.

Ești tu unul care strânge împreună cu Cristos? Sau ești mai degrabă unul care risipește? Risipești talent, timp, sănătate, darurile spirituale, capacități

intelectuale și resursele primite de la El? Cristos a spus limpede că sunt doar două porți, două căi, și două destine. Nimeni nu poate sta cu un picior pe un drum iar cu altul pe celălalt drum. Nu poți merge și spre cer și spre iad în același timp, nu poți sluji la doi stăpâni și nu ai cum să fii neutru. Ești cu Isus sau ești împotriva Lui. Ori aduni cu El, sau risipești. Trebuie să-ți definești poziția.

pastor *Daniel Chereji*

Chipul lui Iisus

Oamenii în general, fie creștini sau nu, au încercat dintotdeauna să recreeze imaginea fizică a Mântuitorului. Deși nimeni nu știe cum a arătat exact, imaginația unora a dat multe roade în acest sens. Astfel, un exemplu ar fi al unui domn pe nume Martin Gregory, care locuiește în Belvedere, undeva în preajma Londrei. În anul 2006, domnul respectiv a descoperit în grădina lui un asparagus foarte ciudat, care avea în jur de zece ani, și un aspect cât se poate de inedit. Crezând că planta respectivă era “pe moarte” și că trebuie să-i schimbe ghiveciul, a avut marea surpriză să descopere că acesta reprezenta chipul unui om cu barbă, ce aduce, conform spuselor norocosului domn, întocmai cu chipul Lui Iisus.

Dar acesta nu este unicul exemplu. Oameni din lumea întreagă susțin că au regăsit imagini christice în forma norilor, pe zăpadă, în lemnul copacilor, etc.

Însă cei care vor să găsească cu adevărat chipul Lui Iisus, ar trebui poate să caute altundeva. Cum se zice ca a făcut un călugăr pe nume Epifaniu. Într-o zi, acesta și-a dat seama că era înzestrat cu talentul de-a picta. Așa că s-a gândit să picteze capodopera vieții sale: un portret al Domnului Iisus. A umblat mult să caute modelul perfect, dar nu l-a găsit. Până când, într-o noapte, i s-a arătat un înger în vis. Îngerul cu pricina l-a purtat înapoi peste tot pe unde umblase, la toate fețele pe care le întâlnise în călătoria sa. Îngerul i-a arătat astfel fiecare detaliu care compunea chipul adevărat al Mântuitorului: bucuria unei tinere mirese în ziua nunții ei, inocența unui copil, forța unui țaran, suferința unui bolnav, bunătatea și duioșia unei mame față de copiii ei, temerile unui orfan, severitatea unui judecător, mila de pe chipul celui care iartă, și fața bandajată a unui lepros. Călugărul s-a pus așadar să picteze sublimul portret, care a ajuns așa de frumos, încât mișca inimile oricui îl admirau. Chipul lui Iisus era minunat, parcă privea în sufletul tuturor celor ce-l priveau, chemându-i la El.

Roxi Veronescu

Ce mare har

Ce mare har este să știm că suntem copiii Domnului. Ce mare har este să știm că suntem iubiți necondiționat de Dumnezeu și că nu trebuie să facem nimic pentru a câștiga dragostea Lui pentru noi sau pentru a-L determina să ne iubească mai mult. El ne-a iubit pe când eram noi încă

păcătoși...*„Dar Dumnezeu Își arată dragostea față de noi prin faptul că, pe când eram noi încă păcătoși, Hristos a murit pentru noi.”* (Romani 5:8)

Ce mare har este să fim acceptați de El așa cum suntem, că suntem prețioși în ochii Lui. Fiecare dintre noi este o valoare pentru Dumnezeu, așa cum însuși Dumnezeu ne spune, *„De aceea, pentru că ai preț în ochii Mei, pentru că ești prețuit și te iubesc, dau oameni pentru tine, și popoare pentru viața ta.”* (Isaia 43:4)

Ce mare har avem să fim încredințați că nimic nu e la întâmplare în viața unui copil de Dumnezeu, iar necazurile, încercările sunt doar oportunitatea de a crește spre asemănare cu El, trecând astfel de la statura de copilăș la cea de om matur în Hristos.

Ce minunată-i pacea pe care Dumnezeu o pune în inimile noastre atunci când trecem prin necazuri, prin neajunsuri, atunci când lucrurile nu se întâmplă așa cum ni le dorim. Știm atunci și suntem încredințați că El este în control.

Ce har măreț este să ne numim copii de Dumnezeu!

Tabita Morar

1 Corinteni 12:1.: „În ce privește darurile duhovnicești, fraților, nu voiesc să fiți în necunoștință.”

Dorința omului de a fi spiritual nu este un lucru nou. Această dorință a existat în inima oamenilor din cele mai vechi timpuri, atât la păgâni cât și la oamenii care-L cunoșteau pe Adevăratul Dumnezeu.

Dintotdeauna oamenii au sesizat că există o lume separată de cea a noastră, o lume la care, dacă puteai să ai acces cumva, să poți căpăta bunăvoința vreunui duh și odată cu ea și dobândirea unor capacități supranaturale prin care să poți manipula pe cei din jurul tău folosindu-te de ignoranța lor, de frica lor, de naivitatea lor.

Și omul, fără călăuzirea adevăratului Dumnezeu, a avut și încă mai are chiar și în zilele noastre, preocupări pentru a intra în legătură cu duhurile întunericului, cu tot felul de forme de magie sau vrăjitorie, crezând că astfel va căpăta puteri nemaipomenite, bogăție, slavă de la oameni și tot ce-și dorește de la această lume păcătoasă.

Probabil că cea mai mare greșală pe care o făceau corintenii (cei cărora le adresa apostolul Pavel cuvintele de mai sus) și pe care o mai fac unii creștini și în zilele noastre, era aceea că își închipuiau că ei, oamenii, pot influența pe Duhul Sfânt și-I pot porunci cum să lucreze și cum să împartă darurile către membrii Bisericii.

Probabil își închipuiau că dacă te străduiești îndeajuns de mult, dacă insiști atât cât trebuie, dacă versi destule lacrimi, dacă postești destul de mult, dacă vei renunța la obligațiile conjugale pentru un timp mai lung sau chiar definitiv, dacă faci cutare sau cutare lucru, doar așa vei ajunge să ai parte de darurile Duhului Sfânt și mai ales de cele mai spectaculoase, care pot să-ți confere o oarecare prestanță și respect din partea celorlalți membrii